

La Joan Enric Farreny, de tall clàssic i re-equipada l'any 2008, guanya interès a mida que anem sumant llargs, essent el quart i el cinquè els més remarcables, per les grans possibilitats d'escalar-los completament en lliure. El darrer, comú amb la Martinetti, resta pràcticament des-equipat i serà l'unica part de la via on haurem d'emplaçar assegurances flotants.

• Via: Joan Enric Farreny

Zona: Sant Llorenç de Montgai – Paret de l'Ós

Dificultat: 6b/Ae (MD)
Dificultat obligada: V+/Ae
Llargària: 130 metres
Grau d'exposició: Baix

• Grau de compromís: Baix

 Equipament: Via totalment equipada amb parabolts excepte el darrer llarg que resta pràcticament des-equipat

• Material: 10 cintes exprés, un estrep i un joc discret de friends pel darrer llarg

Orientació: Sud-est

Valoració: ***

Aproximació:

Des de Balaguer hem de prendre la carretera direcció Tremp (C-13). Abans d'arribar al poble de Camarasa trobem un desviament a mà esquerra direcció a Sant Llorenç de Montgai (LV-9047). Hem de seguir per aquesta carretera direcció Sant Llorenç. Estacionem just davant la paret i prenem un corriol que en pocs minuts ens duu al peu de via, fàcil de localitzar si prenem com a referència un gran pi característic.

L1(IV+)

Des de peu de via es veuen dos parabolts. Els primers metres estan bruts i van a buscar un curt diedre que deixem a la dreta per sortir, per terreny bastant herbós a unes plaques inclinades. La reunió queda enfront d'un mur extraplomat. 20 metres, 3 parabolts.

L2(IV+/Ae)

Amb uns pocs passos sobre la placa anem a atènyer el monolític mur que tenim davant, i que superem amb tècnica d'artificial equipat. Un cop superat el mur sortim fàcil en lliure i marxem cap a l'esquerra a buscar la segona reunió. 20 metres, 5 parabolts i un clau.

L3(V)

Sortim resseguint una fissura que ens porta a la primera expansió del llarg (no marxar cap a l'esquerra per la línia de la *Via Crisis*). Flanquegem cap a la dreta esquivant un tram balmat fins trobar el pas més dèbil, ben protegit per un parell de bolts; continuem per terreny fàcil superant uns ressalts fins la reunió. 20 metres, 3 parabolts.

L4(V+/Ae)

Flanquegem cap a la dreta i enfilem un mur lleugerament desplomat, però amb bones gandes, que convida a provar en lliure molt difícil. L'artificial és senzill, amb passos gens llargs; quan aquest s'acaba encarem un bonic flaqueig a la dreta, molt aeri. Atenció en no saltar-nos la reunió, ja que aquesta queda bastant a la dreta i si no ens hi fixem podem continuar per les expansions del següent llarg. 20 metres, 8 expansions.

L6(6b/Ae)

Potser el millor llarg de la via. Marxem recte amunt fins situar-nos sobre una petit relleix, superem una panxeta i continuem per terreny fissurat, atlètic i realment bonic fins quedar just a l'alçada del desplom, que superem amb un pas d'estrep i de seguida arribem a la reunió. 20 metres, 7 parabolts i 4 claus.

L7(V)

El darrer llarg és compartit amb la Martinetti. Es desenvolupa per un diedre fissurat fàcil d'equipar, amb un pas atlètic abans de deixar-lo a l'esquerra i sortir per una placa inclinada fins al cim. La reunió d'un sol parabolt es pot reforçar amb friends. 30 metres, un parabolt.

Descens:

Marxem en direcció nord per anar a trobar un corriol que en pocs minuts ens deixarà al peu de la paret.

El que més m'ha agradat:

- Bonica cinquena tirada, amb ambient, física i de bonics moviments.
- Flanqueig del quart llarg, sorprenent.
- Bona via per practicar amb els estreps.

El que no m'ha agradat tant:

Primera tirada bruta i herbosa.